

ဆုမြတ်မွန်မွန်

အချစ်၏အင်မြင်ကျော်ကြား

လူကြောက်များသောအရည်အချင်း

အခန်း (၁)

"ကိုယ်ချစ်တဲ့ ယောက်ျားကို မိန်းမတွေ လက်ထပ်ဖြစ်တာထက် ကိုယ်လက်ထပ်လိုက်တဲ့ ယောက်ျားကို ချစ်ဖြစ်ကြတာ ပိုများ တယ်"

တေးသီရဲ့ စကားကြောင့် လက်သည်းတွေပေါ်မှာ Nail Art လုပ်နေသော ခတ္တာက မျက်လုံး တစ်ချက် လှန်ကြည့်သည်။ ။ ပြီးတော့မှ ခေါင်းပြန်ငုံသွားရင်းနှင့် စကားပြန်ပြောသည်။ ။

"ဘာလဲ ... အဲဒါ နင်နောက်ဆုံးထုတ်ထားတဲ့ ဒိုင်အသစ်လား"

"မဟုတ်ပါဘူး။ ငါတွေ့မိတာကို ပြောပြတာပါ။ တချို့မိန်းမတွေက ချစ်သူကို လက်ထပ်ခွင့် မကြုံကြဘူး။ ဖူးစာကတွဲပေးတဲ့ ယောက်ျားနဲ့ ပဲ လက်ထပ်ရတယ်။ ဒီယောက်ျားကို မချစ်ဘဲ ယူခဲ့ရပေမယ့် ဘဝအတွက် တန်ဖိုးရှိစွာ ပေါင်းသင်းရမယ်ဆိုတဲ့ အသိမျိုးရှိကြတယ် ..."

တချို့ကျတော့ သူတို့ ကိုယ်တိုင်က ချစ်သူကို လက်တွဲဖော်အဖြစ် မရွေးချယ်တာ။ သူတို့ ကိုယ်တိုင် ဦးနှောက်သုံးပြီး ရွေးချယ်ခဲ့တဲ့ ယောက်ျားကိုသာလျှင် အသက်ထက်ဆုံး ချစ်မြတ်နိုးသွား ရမယ်ဆိုတဲ့ အသိမျိုး ကိုယ်တိုင်မွေးမြူထားကြတာ...

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ။ ငါပြောချင်တာက မိန်းမတွေဟာ လက်ထပ်ထားတဲ့ ယောက်ျားအပေါ်မှာ ကောင်းတဲ့ စိတ်ထားကြတာများ တယ်လို့ ပြောချင်တာ"

Nail Art လုပ်ပြီးသွားသော ခတ္တာက သူ့လက်တွေကို မြှောက်ကြည့်ရင်းမှ မဲပြုံးတစ်ချက် ပြုံးသည် ။ ပြီးလျှင် တေးသီဘက်သို့ မျက်လုံးတစ်ချက်စွေကြည့်ရင်း ...

"နင် မဆိုင်တာတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့ ၊ သူမြတ်နဲ့ ဘာဖြစ်ထားလို့လဲ"

"ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး"

"ဟယ် ... တေးသီရာ။ အပိုတွေလျှောက်ပြောမနေစမ်းပါနဲ့ ။ နင် ပါးစပ်ဟလိုက်တာနဲ့ ဘာ ဆိုတာ သိပြီးသားပါ။ ဒိုင်ကောင်းကောင်း တွေ ထွက်တဲ့ သူဆိုတာ သာမန်မဟုတ်တဲ့ အခြေအနေနဲ့ ရင်ဆိုင်လာရတဲ့ သူမို့ဟဲ့...

ပြော ... သူမြတ်နဲ့ ဘာဖြစ်လဲ"

"သူ့နေပုံထိုင်ပုံကို သိပ်စိတ်တိုင်းမကျဘူး"

"အင်း ... ။ ဘာကို စိတ်တိုင်းမကျတာလဲ ... ပြော"

ခတ္တာက ထောက်ပေးလိုက်လျှင် တေးသီက ရုတ်တရက် မပြောနိုင်သေးဘဲ ကိုယ့်ရည်းစား ဖြစ်သော သူမြတ်ရဲ့ ပုံစံကို မျက်လုံးထဲမှာ မြင်ယောင်လာသည် ။ သူမြတ်ရဲ့ ပုံစံသည် ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်အနေဖြင့် ကြည့်ကောင်းသည့် အနေအထားတွင် ပါဝင်သည် ။ အရပ်မနိမ့် မမြင့်မှာ ကြည်လင်လတ်ဆတ်သော အသားအရေရှိသူမို့ သူ့ပုံစံမှာ လူကြားထဲတွင် ထင်းနေလေ့ရှိသည် ။ အပြုံး ချိုချိုတစ်ခုဖြင့် ယဉ်ကျေးသောအမူအရာရှိသူမို့ နှစ်လိုဖွယ်ရှိသောရုပ်ရည်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူဖြစ်သည် ။

ဒါကြောင့် မို့လို့ လည်း တေးသီကိုယ်တိုင်က သူမြတ်ကို တွေ့တွေ့ချ

င်းပင် သဘောကျမိသွား တာလည်း ဖြစ်သည်။ ။ ပြောရလျှင်တော့ သူမြတ်နှင့် တေးသီသည် လူကြီးမိဘတွေကြောင့် နီးစပ်ခဲ့ရသည် ဆိုလျှင် ပိုမှန်မည်။ အမေတွေကို အဖော်ပြုပေးရင်း လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးသော ဘုရားကိုးဆူ တစ်ခုတွင် သူမြတ်နဲ့ တေးသီတို့ စတင် တွေ့ဆုံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ တေးသီရဲ့ မိခင်နဲ့ သူမြတ်ရဲ့ မိခင်တို့ မှာ ရင်းနှီးခင်မင်ကြသော်လည်း သိပ်ပူးပူးကပ်ကပ်ကြီးတော့ မဟုတ်ကြ။ ဒါကြောင့် သူမြတ်ရဲ့ မိခင်က တေးသီကို ပထမဦးဆုံးအကြိမ် တွေ့ဖူးသွားပြီး နှစ်သက်သဘောကျခဲ့သော မျက်လုံးတွေ၏ အရိပ်အယောင်ကို တေးသီ မှတ်မိနေခဲ့သေးသည်။ ။

လောလောဆယ် ဆေးဝါးကျွမ်းကျင်မှ ဘွဲ့တစ်ခု ပူပူနွေးနွေးရထားကာ ဆေးကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုမှာ အလုပ်ဝင်တော့မည့် တေးသီရဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိသောပုံစံကိုလည်း သဘောကျသွား ဟန်ရှိသည်။ ။ အဲဒီနောက်မှာ တော့ တေးသီရဲ့ မေမေနဲ့ သူမြတ်ရဲ့ မေမေ ဗုဒ္ဓဂါယာအတူသွားဖို့ ကိစ္စတွေနဲ့ တေးသီနဲ့ သူမြတ်လည်း မကြာခဏတွေ့ဆုံရ၊ သူ့အိမ် ကိုယ့်အိမ်က ပြုလုပ်တဲ့ ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်လှူပွဲတို့ ၊ ကထိန်တို့ စသဖြင့် တွေ့ရဖို့ အကြောင်းတွေ ဖန်လာခဲ့ရင်းမှ သူမြတ်နဲ့ တေးသီတို့ရဲ့ ရင်းနှီးမှုက တစ်စတစ်စ တိုးတက်လာခဲ့သည်။ ။

အဲဒီနောက် တေးသီထင်ထားခဲ့သလိုပင် သူမြတ်က တေးသီကို Pro pose လုပ်လာခဲ့သည်။ ။ နူးညံ့သော အကြည့်၊ လန်းဆန်းသော အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ရည်မွန်သပ်ရပ်သော သူမြတ်ကို တေးသီကလည်း ရင်ခုန်ခဲ့သည် ဖြစ်လေရာ အထူးတလည်ငြင်းဖို့ မရှိခဲ့ပါ။ သူဟာ ဟောက်စ် ဆင်းနေသော ဆရာဝန်လေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေတာကြောင့် လည်း မိဘတွေရဲ့ အကြိုက်ပါ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ။ ဒီလို အဘက်ဘက်က ပြည့်စုံကောင်းမွန်သော ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို တေးသီနေရာမှာ တခြား မိန်းက

လေး တစ်ယောက်ဆိုလျှင်လည်း လက်ခံမည်ဟု ထင်သည်။ ။

ဒါကတေးသီတို့ ရဲ့ ချစ်ခရီးဇာတ်လမ်းအစပဲဖြစ်ကာ ချစ်သူတွေစဖြစ်တဲ့ အချိန်ထိလည်း ပြဿနာ တစ်စုံတစ်ရာမရှိသေးခဲ့။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ သူမြတ်ရဲ့ အိမ်ပြန်ချိန်တွေ နောက်ကျလာ တတ်တာကို တေးသီက ဂရုပြုမိလာရသည်။ ။ အလုပ်အားချိန်တွေမှာ ဆိုလည်း အိမ်မှာ မရှိတတ်။ အပြင်မှာ ပဲ ရောက်နေတာများ တာကို တေးသီမကြိုက်တော့ချေ။ သူ့ကို ဖုန်းလှမ်းထိုးလိုက်သည့် အချိန်တိုင်း သူက အပြင်မှာ ရှိနေတတ်သည်။ ။ အရင်က ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ အခုလောလောဆယ်မှာ မူ အပြင်ကို ဓာတ်ကျနေခြင်းဖြစ်သဖြင့် တေးသီက မနှစ်သက်နိုင်ခြင်းဘဲ ဖြစ်တော့သည်။ ။

"အပြင်တွေ အရမ်းထွက်တယ်"

ဘာတွေများ စိတ်တိုင်းမကျရှိသလဲဟု အချိန်အကြာကြီး စဉ်းစားနေပုံပေါက်ပြီးမှ တုံးတံကြီး ဖြေချလိုက်သော တေးသီရဲ့ စကားကြောင့် ခတ္တာက ရှုံ့မဲ့မိသွားတော့မလို ဖြစ်သွားသည်။ ။

"အပြင်ထွက်တာများ အရင်ကလည်း ထွက်နေကြပဲ မဟုတ်လား"

"အရင်က ဒီလောက်မထွက်ပါဘူး။ ညဘက်ဆို အိမ်မှာ ရှိတာများတယ်။ ခုဆို ညဘက်တွေ အိမ်မှာ မရှိဘူး။ အမြဲတမ်း ဆယ့်တစ် ဆယ့်နှစ်လောက်မှ ပြန်ရောက်တယ်..."

အစောဆုံးပြန်ရောက်ရင် ဆယ်နာရီခွဲပဲ။ နေ့လယ် နေ့ခင်း Duty မရှိတဲ့ off ဆိုလည်း ပဲ ဘယ်တော့မှ အိမ်မှာ မရှိတတ်ဘူး။ အခု ဖုန်းဆက်လို့ အိမ်မှာ ပဲ ၊ ခဏနေ ငါ့ဟာငါ Six Sense ရလို့ ဖုန်းတစ်ချက်လောက် လှမ်းထိုးလိုက် အပြင်ရောက်နေပြီ...

ငါသေချာပြောထားတယ်။ အပြင်သွားမယ်ဆိုရင်
ဖုန်းဆက်ပြောသွား ဆိုလည်း ငါ့စကားကို ဂရုမစိုက်ဘူး။ ပြောလိုက်ရင်
တော့ အခုပဲ ဆက်တော့မလို့ တေးရဲ့ ဆိုပြီး ဖောရှောကတော့ ရိုက်တတ်
တယ်။ တအားစိတ်တိုတယ် ...

ယောက်ျားတွေက ဘာကြောင့် များ မရခင်ကတစ်မျိုး ရပြီးသွား
တော့ တစ်မျိုး ပြောင်းလဲ သွားကြတာလဲမသိဘူးနော်"

တေးသီရဲ့ စကားကို ခတ္တာက ခေါင်းတစ်ချက်ယမ်းကာ ...

"နင်ကလည်း မဆန်းဆန်းတင့် ဖြစ်နေတာ နေမှာ ပါ"

"ဘာ မဆန်းဆန်းတင့်လဲ"

"Sensitive လေ။ တစ်ခုခုဆို တော်ရုံသဘောမထား၊ လျှော်မထားဘဲ
အားလုံးကို အသေး အမွှားကအစ လိုက်ပြီးခံစားနေတာကို ပြောတာပေါ့
...

လူတစ်ယောက်မှာ အပြစ်ကြီးကြီးမားမားမရှိဘဲ သာမန်အကျင့်စရို
က်လေးတွေကအစ စိတ်တိုင်းမကျ ဖြစ်နေရင် နင်ပဲ စိတ်ပင်ပန်းရလိမ့်
မယ်"

"ဟာ ... ငါကအသေးအမွှားကအစ လိုက်ခံစားနေတာ မဟုတ်ဘူး ။
သူ့ကိုငါ စပြီးသဘောကျခဲ့တဲ့ ပုံစံက ဒီပုံစံ မဟုတ်ဘူး ။ ဒီပုံစံကို ငါသ
ဘောမကျဘူး"

"ဘာလဲ ... နင်က ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ ယောက်ျားမျိုးကို လိုချင်
နေတာလား"

ခတ္တာက ပြုံးစိစိမျက်နှာထားဖြင့် ပြောတာကြောင့် တေးသီက မျက်
စောင်းတစ်ချက် ပိတ်ထိုး မိသည် ။

"ငါ့ကို ရွဲ့မနေနဲ့ ။ နင့်ကို ငါပြောပြဖူးသားပဲ။ တို့ မိန်းကလေးတွေက ဘယ်လိုယောက်ျားမျိုးကို ကြိုက်တယ်ဆိုတာထက် ဘယ်လိုဟာမျိုးကို တော့ မကြိုက်ဘူးဟာဆိုပြီး စိတ်ကူးထားဖူးတာပဲ ...

ငါက လမ်းများ လမ်းသလားတဲ့ ယောက်ျားမျိုး၊ အပေါင်းအသင်း တွေကို ခုံမင်လွန်းအားကြီး ယောက်ျားမျိုး၊ အိမ်မမြဘဲ အပြင်မှာ ပျော် တဲ့ ယောက်ျားမျိုးဆို သဘောမကျပါဘူး ...

ပေတေတေ ဂျစ်တစ်တစ် ယောက်ျားမျိုးတော့ ဝေါင်ဝေါင်ရှေး ဝေး ဝေးရှောင်ပဲ။ ဒါကြောင့် သူမြတ်ကို ဂရုတစိုက်နဲ့ ရွေးချယ်ခဲ့တာ။ သူ့ပုံစံ က အေးအေးဆေးဆေးရှိတယ်။ အပြင်တွေ ဘာတွေ သိပ်မသွားဘူး။ နားအေးပါးအေးနေတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်အဖြစ် တစ်နှစ်လောက် လေ့ လာပြီး သွားလို့ ဘာမှ အပြစ်ပြောစရာမရှိလို့ လက်ခံခဲ့တာ ...

အစပိုင်းက သူလည်း အေးဆေးပဲလေ။ ခုမှ သာ ဖောက်လာတာ"

တေးသီရဲ့ စကားကို ခတ္တာက ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိတော့ပုံဖြင့် ဟင် ခနဲ ရေရွတ်သည် ။

"အဲဒီတော့ နင်က သူ့ကို အပြင်တွေ သိပ်မသွားဖို့ ပြောပေါ့။ နင်မကြိုက်ကြောင်း ညှိပေါ့"

"ညှိတာပဲလေ၊ ညှိပြီးလည်း သူက သူလုပ်ချင်တာ လုပ်တာ။ သူ ခြေ လှမ်းတွေပျက်နေတယ်လို့ နင် မထင်ဘူးလား"

တေးသီရဲ့ စကားကြောင့် ခတ္တာ အံ့ဩသလို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ပြီး နောက် အားပါးတရ အော် ရယ်လေသည် ။

"တေးသီရယ် ... နင့်ရည်းစားကို နင်တောင် အကဲဖမ်းလို့ မရတာ။ ငါကဘယ်လိုလုပ် သိမှာ လဲဟဲ့"

"ငါကတော့ မကျေနပ်ဘူး။ အကြောင်းရင်းမှန်ကို သိအောင် စုံစမ်းရ လိမ့်မယ်"

"နင့်ကို ငါတစ်ခုပြောချင်တယ်ဟာ။ ယောက်ျားလေးတွေက သဘာဝအားဖြင့်ကို မိန်းကလေး တွေထက် လွတ်လပ်မှုကို ခုံမင်တယ် ဟ ...

အရမ်းကြီး လွန်ကဲတဲ့ ကိစ္စမျိုးမဟုတ်ရင် နားလည်ပေးသင့်ပါတယ်ဟာ"

"နင့် ရည်းစားကျမှ ပဲ နားလည်ပေးတော့ဟေ့။ ခုတော့ ငါကChecking ဝင်လိုက်ဦးမယ်"

ပြောရင်းဆိုရင်း တေးသီက စားပွဲပေါ်က ဖုန်းကို ကောက်ယူကာ Contacts ကိုဖွင့်ရင်း ဖုန်း List ထဲတွင် ရှိသော "He" ဆိုသည့် နာမည်ကို နှိပ်ခေါ်လိုက်သည် ။ ဖုန်းဝင်သော်လည်း ချက်ချင်း မကိုင်သေး။ မြည်နေတာကြာပြီဖြစ်သော်လည်း တော်တော်နှင့် လာမကိုင်သေးချေ။ ဘာရောဂါမှန်း တော့ မသိပါ။ တေးသီသည် ဖုန်းခေါ်လို့ မှ လူကြီးမင်းခေါ်ဆိုသော တယ်လီဖုန်းဟာ ဆက်သွယ်မှု ပြင်ပ ရောက်နေတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သတ်မှတ်ချိန်အတွင်း ပြန်လည်ဖြေကြားခြင်းမရှိပါ ဆိုတာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အလွန်တရာ မုန်းသူဖြစ်တော့သည် ။

အခုလည်း သူမြတ်ကို ကျိန်ဆဲနေမိသည် မှာ သင်း သိမှ သိပါလေစ။

အခန်း(၂)

"သူမြတ်ရေ ... မင်းဖုန်းလာနေတယ်ဟေ့"

လွန်က ခုတင်ပေါ်မှာ တစ်ချက်လှိမ့်ရင်းနဲ့ မှ ရေချိုးခန်းထဲက သူမြတ်ကို လှမ်းအော်ပေးလိုက်သည်။ ။ ခုလေးတင်မှ ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်သွားတာမို့ ရေမစိုသေးသဖြင့် လာကိုင်ချင် ကိုင်ရအောင် အော်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"ထားလိုက်ကွာ၊ ပြီးမှ ပြန်ဆက်လိုက်မယ်"

ရေချိုးခန်းထဲက လူက ထားလိုက် ဆိုသော်လည်း ထားလိုက်ရုံပေါ့။ ။ လွန်က ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ ခုတင်ပေါ်မှာ ပဲ ပက်လက်လှန်နေကာ အညောင်းဆန့်နေမိသည်။ ။ တစ်နေကုန် ကားမောင်းကာ ခရီးဝေးနှင်လာရသဖြင့် လူက ညောင်းညာကိုက်ခဲကာ ပင်ပန်းနေပြီဖြစ်သည်။ ။ ဒါပေမဲ့လည်း အိမ်မှာ မနားနိုင်ဘဲ ရောက်တာနှင့် သူမြတ်ဆီသို့ ချက်ချင်း ရွေ့လာခဲ့တာဖြစ်သည်။ ။ အဲဒီလို ရွေ့လာလို့ ရအောင်လည်း သူမြတ်နဲ့ သူ့ကြားတွင် ရှိသော သံယောဇဉ်ထုထည်မှာ ကြီးမားနက်ရှိုင်းပါသည်။ ။

"ရှောရီး xxx ရှောရီး xxx"

Sorry (ဆောရီး) ဆိုသည့် စကားကို တမင်မပီအောင် လုပ်ပြီးဆိုနေသည့် စူပါဂျူနီယာ အဖွဲ့၏ တေးသီချင်းသံဖြင့် ဖုန်းက ထပ်လာပြန်သည်။ ။ ဒီတစ်ခါလည်း အခုနက အသံပဲမို့ သူက မလှမ်းမကမ်းမှာ ရှိနေ

သော ဖုန်းကို မမီတမီ လှမ်းယူလိုက်သည်။ ဖုန်းရဲ့ Display ပေါ်မှာ တစ်ဖက်က ခေါ်ဆိုသူရဲ့ ဓာတ်ပုံကိုပါ ထည့်ထားတာမို့ ရုပ်ပုံကိုပါ သူက မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ ဪ... သူမြတ် ရဲ့ ကောင်မလေးဆီက ဖုန်းပဲ။

သူမြတ်ရဲ့ ကောင်မလေးကို သူ့အပြင်မှာ တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးသေးချေ။ မမြင်သေးဆိုတာကလည်း သူဟာ ရန်ကုန်ကနေ နယ်နှင့်ဒဏ်ပေးထားခံရသူမို့ ရန်ကုန်နဲ့ ဝေးနေခဲ့တာ နှစ် , နှစ်ကျော် ခန့်ရှိခဲ့ပြီ။ အခုမှ ရန်ကုန်ကို ပူပူနွေးနွေး ပြန်ရောက်သူပဲဖြစ်တော့သည်။ ဒါကြောင့် သူမြတ်ရဲ့ ကောင်မလေးဖြစ်သော နွေတေးသီကို နာမည်သာကြားဖူးလျက် ရပ်တောင်အခုမှ မြင်ဖူးတာပဲဖြစ်တော့သည်။

ဖုန်းက မကိုင်းသေးသဖြင့် ဆက်မြည်နေဆဲ။ သူက ပထမတော့ မကိုင်းဘူးဟု ဆုံးဖြတ်ထားပေမဲ့ ဘာကြောင့် မှန်းမသိဘဲ ကိုင်းပေးချင်စိတ်ပေါက်သွားသည်။ သူမြတ်ရေချိုးလျှင် ကြာတတ်သည်မို့ တစ်ဖက်က ဘာအရေးတကြီးကိစ္စရှိမှန်း မသိတာနှင့် သူက ကိုင်းပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်းဖြစ် သည်။ သူမြတ်ရဲ့ i Phone ကို သူက လက်ခံလယ်တစ်ချောင်းနှင့် ထိတွေ့ပွတ်ဆွဲလိုက်တာနှင့် ဖုန်းက ဖွင့်ပြီးသား ဖြစ်သွားသည်။

သူကတောင် မဟဲလိုရသေး။ တစ်ဖက်ရဲ့ ခပ်ဆတ်ဆတ်အသံက နားထဲသို့ စူးခနဲဝင်ရောက်လာသည်။

"ဘယ်ရောက်နေလို့ ဖုန်းက မကိုင်းနိုင်ရတာလဲ"

ကြားလိုက်ရတာနဲ့ ကို အင်မတန် ဆရာကြီးလုပ်ချင်သော၊ ဟောက်စား လုပ်ချင်ဟန်ရှိသော အသံမို့ သူက ကြောင်ခနဲတောင်ဖြစ်သွားသည်။ ကြည့်စမ်းပါဦး၊ ဒါကိုယ့်ရည်းစားတစ်ယောက်လုံးကို ပြောရမဲ့ အသံတဲ့ လားဗျာ။ စိတ်ဆိုးပြီး ရန်တွေ့တဲ့ အသံဆိုလည်း သူက မပြောလိုပါ။

အခုဟာက တပည့်တစ်ယောက်ကို ဟောကနေသော လေသံမျိုးဖြစ်သည် မို့ သူက သူမြတ်ကိုယ်စား ကြားထဲကတောင် တင်းသွားသည်။ ။

"အခုလည်း တော်တော်နဲ့ လာမကိုင်ဘူး။ ဘယ်ရောက်နေတာလဲ။ အိမ်မှာ ရော ဟုတ်ရဲ့ လား။"

"မဟုတ်ဘူး။"

"ဘာဖြစ်တယ်။ အိမ်မှာ မဟုတ်ရင် ဘယ်ရောက်နေတာလဲ"

"ဘယ်ရောက်ရောက်ပေါ့"

"ဘာ ...။ သူမြတ် ... ရှင် ဘာစကားပြောတာလဲ။ ကျွန်မ ဒေါသထွက်နေတာနော်၊ အဲဒီ ဒေါသကို ရှင် ပိုကြီးထွားအောင် လာဆွနေတာလား။"

"မဆွပေါင် ဗျာ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်က သူမြတ်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။"

"ဘာ ... ဒါဖြင့်ရင် ဘယ်သူလဲ။ သူမြတ်က ဘယ်ရောက်နေတာလဲ"

"ရေချိုးနေတယ်"

"ဘာရယ် ... ဘာကိစ္စ ရေက ချိုးနေရတာလဲ"

သူက အေးအေးဆေးဆေး ဖြေနေသော်လည်း တစ်ဖက်က အသံကတော့ တဖြည်းဖြည်း ပါဝါတွေ ပိုမြင့်လာသည်။ ။ ရေချိုးနေလို့ ရေချိုးနေတယ်ဟု ပြောတာ၊ ဘာများ ဒေါသထွက်စရာ ရှိလို့ လဲလို့ ၊ သူက စဉ်းစားမရ ဖြစ်သွားသည်။ ။ ဒီကောင်မလေးဟာ ဒီလောက် ဒေါသကြီးတတ်လျှင် ပင်စင် မယူခင်ထိတောင် သက်ဆိုးရှည်ရှာပျံ့မလား မပြောတတ်ပါ။

ဘာကိစ္စ ရေချိုးနေရတာလဲ ဆိုတော့ တမင်တောင် ရစ်နေသလား မှတ်ထင်ရသဖြင့် ရစ်တတ်သူကို သူက ကလိချင်လာသည်။ ။

"ရေချိုးတာလား ... ကိစ္စဝိစ္စလေးတွေ ပြီးသွားတော့ သန့်သွားအောင်လို့ ပေါ့ဗျာ"

"ဘာ ... ။ ရှင် ... ဘယ်သူလဲ။ ဘယ်ကလဲ။ သူမြတ်ကရော ဘယ်မှာလဲ။ သူမြတ် ဖုန်းက ရှင့်ဆီ ဘယ်လိုလုပ် ရောက်နေရတာလဲ"

"ဆောရီးပါဗျာ။ ဒီဘက်က မေးတဲ့ မေးခွန်းတွေကို ဖြေဖို့ ဆန္ဒမရှိပါဘူး။ ကျွန်တော့်မှာ ဖြေပိုင်ခွင့်လည်း မရှိပါဘူးဗျာ"

"ဘာ ... ရှင် ... ရှင် ...။ ရှင် ဘယ်က ကလေးကလဲ"

တစ်ဖက်က အဲဒီလိုပြောသော်လည်း သူက မနာတော့ချေ။ တဟားဟားနှင့် အော်ရယ်ပစ်ချင် စိတ်တို့ အားအထူးထိန်းချုပ်ထားရသောကြောင့် လူက တတိတိနှင့် လှုပ်ပြီး ယိမ်းထိုးနေသည်။ ။ ဒီ ကောင်မလေးဟာ ဘာကြောင့် များ ဒီလောက်စိတ်တို စိတ်ဆတ်ရတာပါလိမ့်။ သူများက ဒါပြောတိုင်း စိတ်လှုပ်ရှားကာ လိုက်လံမျောပါ ပေါက်ကွဲတတ်သော မိန်းကလေးမျိုးဆိုလျှင်တော့ တော်တော် သနားစရာ ကောင်းနေပြီဖြစ်သည်။ ။

"အိုခေ ... ။ နောက်နာရီဝက်လောက်နေမှ ဖုန်းပြန်ခေါ်လိုက်ပါ။ အဲဒီအချိန်ကျရင် သူမြတ် ကိုယ်တိုင် ဖုန်းကိုင်နိုင်ပါလိမ့်မယ်"

သူက ပြောပြီးတာနဲ့ အနိုင်နဲ့ ပိုင်းကာ ဖုန်းချပစ်လိုက်သည်။ ။ ပြီးတော့ ဘာကို သဘောကျမှန်း မသိ သဘောကျကာ တဟားဟားနှင့် ရယ်မိလေသည်။ ။ အဲဒီနောက် သိပ်မကြာမီ ကျရောက်လာတော့မည့် သူမြတ်ရဲ့ ကံကြမ္မာကို တွေးကာ ပခုံးတွန့်မိသည်။ ။ သူမြတ်နဲ့ သူနဲ့ ဟာ ဝေး

ကွာနေတဲ့ အချိန် အတောအတွင်းမှာ တစ်ရက်ခြား နှစ်ရက်ခြားဆိုသလို ဖုန်းအဆက်အသွယ် ရှိကြသော်လည်း ယောက်ျားလေးတွေပီပီ တရှည် တလျား သိပ်ထွေထွေပြားပြား မပြောဖြစ်ကြချေ။

အလွန်ဆုံးပြောမှ အကြာဆုံးအချိန် ဆယ့်ငါးမိနစ်ပဲဖြစ်ကာ အဲဒီအ တောအတွင်းမှာ လည်း သူမြတ်က သူ့ကောင်မလေးအကြောင်း Details ပြောပြတာမျိုး မရှိခဲ့သလို သူကလည်း ပဲ စိတ်ဝင်တစား မေးမြန်းတာမျိုး မရှိခဲ့ချေ။ ရည်းစားတစ်ယောက်တော့ ရနေပြီဟု သာ အကြမ်းဖျင်းသိလျက် နာမည်တစ်ခုကလွဲ၍ ဘာမှ မသိခဲ့ချေ။

အခုတော့ သူမြတ်တောင် မိတ်ဆက်မပေးခင် စတင် ကြားသိရပုံ လေးကတော့ ယဉ်လှလေသည် ။

ခဏနေသောအခါ သူမြတ်က ရေချိုးခန်းထဲမှ တဘက်တစ်ထည်ဖြင့် ထွက်လာသည် ။ သူ့ရဲ့ ပြုံးစိစိပုံစံကို မြင်တာနှင့် သူမြတ်က "ဘာလဲ" ဟု ဇေဇေဝါ လှမ်းမေးသည် ။

"မင်း ပျင်းနေတယ် ထင်လို့ ငါကတော့ ဇယားတစ်ခု မွေလိုက်ပြီ"

"ဟေ့ကောင် ... ဘာတွေ လျှောက်လုပ်ထားတာလဲ။ အေးဆေးနေစ မ်းပါကွာ ပြဿနာ မရှာစမ်းပါနဲ့ "

"ပြဿနာဆိုတာ ကိုယ်က မရှာပေမဲ့ သူက လာရှာတတ်တယ်ဆို တာ မင်းအသိဆုံးပဲ...

ဒါနဲ့ စကားမစပ် ။ မင်း ကောင်မလေးက တော်တော် ဒေါသကြီးတ တ်တယ်နဲ့ တူတယ်နော်"

သူ့ရဲ့ ပြုံးစိစိအပြောကြောင့် သူမြတ်က ဇေဇေဝါ ဖြစ်သွားကာ တစ် စုံတစ်ခုကို ပေါက်သွားဟန်ဖြင့် ဖုန်းကို ချက်ချင်းကောက်ယူကာ ဖွင့်ကြ

ည့်သည်။ ။

"ဟေ့ကောင် ... မင်း သူ့ကို ဘာတွေ သွားပွားလိုက်တာလဲ။ နဂိုတည်းကမှ ရေလည် ရစ်လွန်းလို့ စိတ်ညစ်နေရတာကိုကွာ"

"ရစ်တတ်တာပဲလား။ ဒေါသရော မကြီးဘူးလား။ ဒေါသကြီးတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို ဘာကြည့်ပြီး ချစ်ခဲ့တာလဲကွာ"

သူမြတ်က တဘက်တစ်ထည်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ခေါင်းအနှံ့ကို ပွတ်သုတ်ရင်းမှ ပြန်ဖြေသည်။ ။

"အစကတော့ ဒီလောက် ဒေါသကြီးတတ်လိမ့်မယ်လို့ မထင်လို့ ပေါ့ကွာ။ သူ့ပုံစံက အရင်တုန်းက အေးချမ်းတယ်လို့ ထင်ရတာ။ အဲ ... ခုထိလည်း ထင်ရတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ထစ်ခနဲဆို ဒေါသက ထွက်ပြီပဲ ...

လူကို သံသယနဲ့ မယုံကြည်တဲ့ နေရာမှာ လည်း နှစ်ယောက်မရှိဘူး။"

"ဟား ... ဒါဆိုရင် မင်းတို့ ရည်းစားဖြစ်နေတာ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ"

"မင်းကို အဲဒီအကြောင်းတွေ အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြချင်သေးတယ်ကွာ။ ဟိုရောက်မှ စားရင်း သောက်ရင်းနဲ့ ပြောကြတာပေါ့"

"အိုခေ ... အိုခေ။ ခုနက မင်းကောင်မလေးဆီက ဖုန်းလာတာကွ။ ထပ်ခေါ်နေတော့ ဘာများ အရေးကြီးကိစ္စရှိလဲ မသိဘူးဆိုပြီး ငါကကိုင်လိုက်တာ...

အောင်မယ်လေး... ငါ့ကောင်ရေ၊ ကိုင်လိုက်တာနဲ့ ဘယ်သူဘယ်ဝါရယ် မမေးတော့ဘူး။ တန်းပြီး လွှတ်တော့တာပဲ။ ငါလည်း တင်းလာတာနဲ့ ကလိပ်စ်လိုက်တော့တယ်။ မင်း စော်က တော်တော် ရယ်ရတာပဲကွာ

...

ငါက သူမြတ် ရေချိုးနေတယ်လို့ ပြောတာကို ရေက ဘာကိစ္စ ချိုးရတာလဲတဲ့ ၊ ဟာ ... ရစ် တယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးကို ခေါ်တာပဲလို့ ပြောပြနေတဲ့ အတိုင်းပဲ။ ငါ့လည်း အမြင်ကတ်လာတာနဲ့ သူမြတ်က သူ့ရဲ့ ကိစ္စဝိစ္စလေးတွေ ပြီးသွားလို့ သန့်သွားအောင် ချိုးတာလို့ ပြောလိုက်တယ် "

"ဟာကွာ ... မင်းကလည်း ။ နဂိုကမှ သံသယမင်းသမီးပါဆိုနေမှ ။ သွားပါပြီကွာ ငါတော့ ဒီညတော့ ညော်စီးရီးစ်တွေ နားဆင်ရတော့မယ်နဲ့ တူပါတယ် "

"ဟား ... သူက အဲဒီလို ညော်စီးရီးစ် ထုတ်တတ်တဲ့ အဆိုတော်လား ။ အား ... အဲဒီလို မိန်းမတွေကို ရည်းစားတော်ထားရတဲ့ ယောက်ျားတွေ လောက် ဆိုးဝါးတဲ့ ဘဝ မရှိတော့ဘူး..."

ဘာလုပ်ဖို့ လဲကွာ။ ကိုယ့်ထမင်းကိုစားပြီး အရစ်ခံ၊ အညော်ခံနေရတဲ့ ဘဝ၊ စိတ်ပျက်ဖို့ ကောင်း လိုက်တာ "

"ပြောတော့ဟေ့ ... ပြောတော့ "

သူမြတ်က စိတ်ကုန်သွားသော ပုံစံဖြင့် ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ အင်္ကျီလဲဝတ်နေတော့သည် ။ သူက သူမြတ်ဝတ်သော အင်္ကျီပုံစံကိုကြည့်ကာ အသာပြီးရင်း ခေါင်းတစ်ချက်ယမ်းလိုက်သည် ။ သူမြတ်ဖြင့် အင်္ကျီ အဝတ်အစား ဝတ်လိုက်ပြီဆိုလျှင် နုရွလှပနေသော အရောင်းဆန်းများကို ရွေးချယ် ဝတ်ဆင်တတ်ကာ Gentleman စတိုင်မို့ သူနဲ့ တော့ ပြဒါးတစ်လမ်း သံတစ်လမ်းပင် ဖြစ်သည် ။

သူကတော့ ဂျင်း(န်)နှင့် ရှုပ်အင်္ကျီအကျပ်တွေကိုသာ ခပ်မိုက်မိုက် ဝတ်ဆင်တတ်သူဖြစ်ပြီး သူမြတ်နှင့် ယှဉ်လျှင်တော့ သူ့ပုံစံက လုံးဝ အပေအတေဒီဇိုင်း ပေါက်နေတတ်သည် ။ မွေးရာပါ ဆံပင်က Wave ပါသော အုံထူထူ ပွရောင်းရောင်းကို အရှည်ထားထားသည် မို့ ဖရိုဖရဲ မသပ်မရပ်

ဖြစ်နေတာကိုက သူ့ရဲ့ သီးသန့် စတိုင်တစ်ခုပဲ ဖြစ်တော့သည်။ အရပ်ရပ်
ည့်ရှည်မှာ ဘော်ဒါက ကျစ်ကျစ် တောင့်တောင့် ဖြစ်ပြီး ရုပ်အင်္ကျီကို ကြ
ယ်သီးဖြုတ် ဝတ်တတ်သော သူ့ရဲ့ ဒီဇိုင်းနှင့် အသားဖြူဖြူ ယဉ်ကျေးသိ
မ်မွေ့ဟန်ရှိသော လေးထောင့်မျက်မှန်တပ်ထားသည့် သူမြတ်ရဲ့ ဆရာဝ
န်ဒီဇိုင်းမှာ ဘယ်လိုမှ တွဲစပ်၍ မရချေ။ ဒါပေမဲ့လည်း သူတို့ တွေဟာ အ
ချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းဖြစ်ကြသည်။

ဒီလို သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ဟာ ဝေးကွာခဲ့တာ နှစ် နှစ်လောက် ရှိပြီ
ဆိုတော့လည်း ပြောစရာ စကားတွေက တစ်ပုံတစ်ပင်ပဲဖြစ်တော့မည်။
သူတို့ နှစ်ယောက်သည် သူမြတ်ရဲ့ အိမ်နှင့် မနီးမဝေးမှာ ရှိသော စား
သောက်ဆိုင်လေးတစ်ခုတွင် ဘီယာသောက်ရင်း ညစာအတူစားကာ စ
ကား ပြောဖြစ်ကြသည်။ အခုထိ ဖုန်းပြန်မခေါ်တော့သော သူမြတ်ရဲ့ ရ
ည်းစားအကြောင်းကို သူက စတင်ပြီး ဖော်မိသည်။

"နာရီဝက်နေရင် မင်းကိုယ်တိုင် ဖုန်းကိုင်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ငါပြောခဲ့
တာကွ။ ပြန်လည်း မဆက်တော့ပါလား။"

သူ့အပြောကို သူမြတ်က ဘီယာတစ်ကျိုက်မော့ရင်းမှ ရှုံ့မဲ့ပြသည်။ ။
ပြီးတော့ ဘီယာခွက်ကို ချရင်းမှ ...

"ဘယ်လိုလုပ် ပြန်ဆက်တော့မှာ လဲကွာ၊ အကြီးအကျယ်ကောက်ပြီ
ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပေါ့။"

"ဒါဆိုလည်း မင်းက ဖုန်းဆက်ပြီး ချောလေကွာ။ မချောဘူးလား။"

"အခုလောလောဆယ်က ချောလို့ ရမှာ တောင် မဟုတ်ဘူး။ ဒေါသ
အရမ်းထွက်နေတဲ့ လူ တစ်ယောက်ကို ချောဖို့ ဆိုတာ ကျားမြီးကို သွား
ဆွဲတာကမှ ကျားမက စိတ်ကောင်းဝင်သွားရင် သွားဖြုတ်ဦးမယ်...

သူကတော့ စက်သေနတ်နဲ့ တဒက်ဒက်ပစ်သလို အော်တော့မှာ ။
ဟား ... မလွယ်ပါဘူးကွာ"

"ဟင်း ... ဒါနဲ့များ တောင် ။ အေးပေါ့လေ ... မင်းက လှတာကို မက်
ခဲ့တော့လည်း အရစ်ခံ လိုက်အုံးပေါ့"

"အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ မင်းကို ငါသူနဲ့ တွေ့တာတွေ၊ Details မပြောရသေးတော့ ဘယ်နားလည်မလဲ...

တကယ်တော့ ငါတို့ နှစ်ယောက်က လူကြီးမိဘတွေကြောင့် တွေ့ခဲ့၊
နီးစပ်ခဲ့ရတာကွ။ သူ့အမေနဲ့ ငါ့အမေနဲ့ က ရင်းနှီးကြတယ်...

သိပ် အရင်းနှီးကြီး မဟုတ်ပေမဲ့ ငါတို့ ကြောင့် ပဲ မေမေက ပိုရင်းနှီး
အောင် နေတာလားတော့ မပြောတတ်ဘူး။ ဗုဒ္ဓဂါယာသွားဖူးတဲ့ ကိစ္စ
တွေ ဘာတွေနဲ့ အမေနှစ်ယောက်လည်း မကြာခဏတွေ့ ဖြစ်ပြီး ငါတို့
ပါ ရင်းနှီးခဲ့တယ်ဆိုပါတော့...

မေမေက သူ့ကို သဘောကျတယ်ကွာ။ အေးပေါ့လေ ငါကလည်း သူ
ကို သဘောကျပါတယ်။ သူကလည်း တွေ့ခါစက အရမ်းသဘောကျစရာ
ကောင်းတာကိုး။ လှတယ်ဆိုတာထက် သူ့ပုံစံက အရာရာကို နားလည်မှု
ရှိတဲ့ ပုံစံလို့ ထင်လို့ ငါကလည်း Propose လုပ်လိုက်တာ။ ရည်းစားမဖြစ်
ခင်က နားလည်မှုရှိမယ်လို့ ထင်ထားခဲ့သမျှ ရည်းစားဖြစ်တော့မှ ပဲ တ
က်တက်စင်အောင် လွဲတော့တာပဲ ကွာ ...

သူကလည်း ရည်းစားဖြစ်မှ အသားကုန်ရစ်တော့မယ်ဆိုပြီး ကျမ်းသ
စ္စကျိန်ဆိုထားသလားတောင် မသိပါဘူး။ တကယ်တော့ ငါတို့ နှစ်
ယောက်က ထင်တာနဲ့ မြင်တာ လွဲနေတာကွ။ ငါက သူ့ကို နားအေးပါး
အေး ဒီဇိုင်းထင်ပြီး သဘောကျခဲ့တာ။ မရစ်တတ်တဲ့ သူပေါ့ကွာ။ သူ့ဘ
က်က ထင်မြင်ယူဆချက်ကျတော့ တစ်မျိုး။ ရည်းစားမဖြစ်ခင်က ဘာလို့

ရစ်ရမှာ တဲ့ လဲ... တဲ့ ။ ကိုယ်နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်တဲ့ ယောက်ျားကိုတဲ့ ။ ရည်းစားဖြစ်သွားလို့ ရစ်တာတဲ့ လေ...

ဟား ... လွဲကို လွဲနေတာပါကွာ"

သူမြတ်က နောက်ဆုံးစကားကို စိတ်ပျက်လက်ပျက်ပုံစံဖြင့်ပြောကာ ဘီယာကိုထပ်မော့သည် ။ သူကတော့ ကြက်ချဉ်စပ်တစ်ဖက်ကို အရသာခံဝါးရင်းမှ သူများ အကြောင်းကို ထပ်မံ စပ်စုမိသည် ။

"မင်းတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ ခိုင်မြဲတဲ့ အရာမျိုး ဘာရှိလဲ"

"ဟေ့ကောင် ... ငါ့ကို လာမစားနဲ့ ကွာ။ ငါကမင်းလို ခပ်ကြောင်ကြောင်တွေ မတွေ့ဘူး"

"ဟား ... ဘလိုင်းကြီး လာဖွဲနေပါလား။ ချစ်သူနှစ်ယောက်ကြားမှာ ခိုင်မြဲတဲ့ အရာမျိုး ဘာရှိလဲလို့ မေးတာ စားတာလား။ ကြောင်တာလား"

"မသိဘူးကွာ။ လောလောဆယ်မှာ တော့ မင်းလုပ်ထားတဲ့ အရှုပ်ထုပ်ကြောင့် ငါခေါင်းခဲ နေရပြီ"

"ဘာလို့ လဲ။ ဒီလောက်လေးတောင် နောက်လို့ မရဘူးလား"

"မရဘူးကွာ ... မရဘူး။ ဒါကြောင့် သူ့ကို ငါက နာမည်ပေးထားတာ မဆန်းဆန်းတင့်လို့ "

"ဘာလို့ လဲ။ ဆန်းဆန်းတင့် ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးက အရစ်ပါရဂူမို့လို့ လား"

"ဟွတ် ... မင်းကတစ်မျိုး။ ဆန်းဆန်းတင့် ဆိုတာ Sensitive ကို မြန်မာမှုပြုထားတာကွာ။ Very Sensitive ပဲ။ အရမ်းကဲကဲဆတ်တယ်၊ အထိအခိုက်မခံတဲ့ သူမျိုး။ ဘာလေးမဆို အကောင်း ဘက်က မမြင်ဘဲ အဆိုး

ဘက်က မြင်တယ်။ တစ်ခုခုဟာ နည်းနည်းလေး လွဲမနေလိုက်နဲ့ လွဲလိုက်တာနဲ့ ဒါမရိုးသားဘူးဆိုပြီး သံသယဝင်တော့တာပဲ...

ပြီးရင် တစ်လွှာချင်းရစ်တော့တာ။ ဒီလို ရစ်နည်းတွေတမင်များ သင်ထားသလားလို့ တောင် ထင်ရတယ်ကွာ"

"မင်းတို့ ရည်းစားသက်တမ်း ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ"

"ရှစ်လ လောက်ပေါ့။ ရည်းစားဖြစ်ခါစက သိပ်မရစ်တတ်ဘူးကွ။ နောက်ပိုင်းပိုရစ်လာတာ။ ငါအပြင်သွားရင်လည်း မကြိုက်ဘူး..."

တစ်ချိန်လုံး ဖုန်းဆက်ပြီး Check နေတာ။ ဖုန်းမဆက်ရင်လည်း မက်ဆေ့ချ်တွေပို့ပြီး ပြဿနာရှာနေတယ်"

"ဪ ... ဒါကနားမလည်း ပါးမလည် ချာတိတ်မလေးတွေ လုပ်တတ်တဲ့ ကလေးအထာတွေပါကွာ။ သူ့အသက်က ဘယ်လောက်လဲ"

"ငါတို့ ထက် တစ်နှစ်ကျော်လောက်တော့ ငယ်တယ်။ နှစ်ဆယ့်သုံးလောက်ပေါ့"

"ဒါဆို သိပ်အငယ်ကြီး မဟုတ်တော့ပါဘူး။ အေးပေါ့လေ မိန်းမတွေရဲ့ ရစ်တတ်မှုစွမ်းအားဟာ ကြီးတာ ငယ်တာနဲ့ သိပ်တော့ မဆိုင်ပါဘူး။ ရင့်ကျက်တာ မရင့်ကျက်တာနဲ့ လည်း သိပ် မဆိုင်ဘူး။ ရစ်တတ်သူက ရစ်ကို ရစ်တာပဲ..."

တကယ်ချစ်တယ် ဆိုရင်တော့ ညှိကြပေါ့ကွာ၊ ဒါပဲရှိတာပဲ။ မင်းကလည်း သူယုံကြည်အောင် နေထိုင်ပေါ့"

သူ့စကားကို သူမြတ်က ဘီယာမော့ရင်းမှ မျက်လုံးလှန်ကြည့်ကာ ဘာမှ မပြောတော့ပေ။ သူမြတ်ရဲ့ အကြောင်းကို သူက သိသင့်သလောက် သိသူမို့ အဲဒီလိုပြောရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဒီကောင်လည်း သိမှာ ပင်။

သူမြတ် ဆိုသော သူ့ဘော်ဒါမှာ တစ်ခါတလေ၌ မထင်ရသော အကွက်
တွေကို သိပ် လုပ်တတ်သူ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သေးသည်။ ။

"မင်းကောင်မလေးနဲ့ ငါ့ကို မိတ်ဆက်မပေးတော့ဘူးလား"

"မဆက်ပေးတော့ပါဘူးကွာ"

"ဘာလို့ လဲ။ ငါနည်းနည်းပါးပါး အကဲခတ်လို့ ရတာပေါ့"

"ခတ်မနေပါနဲ့ ။ မင်း တွေ့ရင်လည်း စိတ်ညစ်သွားမှာ ။ သူက သူ့ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေ အားလုံးကို ညီတူညီမျှရစ်မယ်ဆိုတဲ့ သန္နိဋ္ဌာန်နဲ့ မွေးဖွားလာတဲ့ သူပဲ"

"မင်းကြည့်ရတာ သူ့ဒဏ်ကို တော်တော်ခံထားရတဲ့ ပုံပဲ။ အေးပါကွာ ဆက်မပြောတော့ပါ ဘူး။ Topic ပြောင်းကြစို့"

သူက သူမြတ် စိတ်မပါမှန်းသိသဖြင့် တမင်ပင် စကားလွှဲပေးလိုက်သည်။ ။ အဲဒီနောက်မှာ တော့ သူမြတ်နဲ့ သူသည် တခြားအကြောင်းအရာများ ဆီသို့ စိတ်ဝင်တစား ရွှေ့ပြောင်းသွားကြသည်။ ။ အထူးသဖြင့် သူကျင်လည်ခဲ့ရသော ရွှေ့တူးသည့် မိုင်းတွင်းအတွေ့အကြုံတွေအကြောင်း၊ စိတ်ဝင်စားစရာ အဖြစ်အပျက်တွေအကြောင်း၊ နယ်လှည့်ခရီးစဉ်တွေအကြောင်း စသဖြင့် သူ့မှာ ကပြောပြစရာတွေ စုံလှသည်။ ။ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်မှာ ပဲ ကျောင်းတက်ရင်း သာမန်နေ့စွဲများကို ဖြတ်ကျော်နေခဲ့ သော သူမြတ်ထက်စာလျှင် သူ့မှာ က အတွေ့အကြုံတွေ ပြောစရာတွေ ပိုများ နေခဲ့တာတော့ အဆန်း မဟုတ်တော့ပြီ။

စားရင်း သောက်ရင်း ပြောရင်းဆိုရင်း အချိန်တွေ ကုန်လို့ ကုန်မှန်း မသိအောင်ကို သူတို့ စကားတွေ ပြောကောင်းခဲ့ကြလေသည်။ ။
